

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

I. Ætate Innocentij primi canones Sardicenses nondum recepti erant. Is enim jura sedis suæ arcessit à Concilio Nicæno.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

stantia: quia aut sententiam in refragantem ferre debuerant, aut se sibi ipsi suspecti habebantur, aliis Episcopis audientiam reservare, non causam Imperatori de tam manifestis criminibus permittere. Arbitror autem temperamentum illud, à Sulpitio Severo propositum, nimirum ut rei ad aliud Episcoporum Concilium dimittantur ob suspensionem primorum iudicum, ex rescripto Gratiani petitum esse, nisi si id factum est ob receptum ea tempestate morem, ut si fortè synodus cuiuspiam suspecta videretur, Princeps reum & actorem ad aliud Concilium dimitteret, quod literis imperialibus contrahebatur, ut constat ex actis Concilij Berytensis relatis in actione nona Concilij Chalcedonensis. Vnde sequi videatur eam Severo mentem fuisse ut existimaverit potuisse Maximum congregare aliam synodum, eò quòd Episcopi Burdigalæ congregati reo suspecti forent.

CAPVT XII.

Synopsis.

I. Etate Innocentij primi canones Sardicenses nondum recepti erant. Is enim iura sedis sue arcessit à Concilio Nicano.

II. Canon sextus Nicæus conservavit privilegia Ecclesie Romanæ. Inquiruntur in privilegia illa. Dux Dioceses Italica prorsus parebant constitutis apostolica sedis. Cetera verò Occidentis Ecclesie tenebantur ad eam mittere relationes.

III. Tenebantur ergo referre ad apostolicam sedem de quæstionibus difficilioribus & ambiguis. In quo Summus Pontifex utebatur iure quodam imperiali.

IV. Duplex relationum genus in Ecclesia. Vel quando de fide agebatur, vel de quodam disciplina capite nondum aperte definitio in canonibus. Inferioris ordinis Episcopi referre ad Patriarchas debebant de causis fidei. Probatum ex Hieronymo.

V. Cause ergo fidei referebantur ex utraque Ecclesia ad Pontificem Romanum, ut de integro examinarentur in synodo Romana. Relationes Orientis non mittebantur ad apostolicam sedem nisi post examen synodi patriarchalis. Relationes verò Occidentis rectè ex provinciis ad eam sedem deferbantur.

VI. Ius illud apostolicæ sedis canonibus & vetusta consuetudini tribuit Innocentius primus. Quo ad canones, probatur ex illius epistola ad Concilium Milevitanum.

VIII. Quo ad antiquam verò traditionem, eam ille obtinuit in epistola ad Concilium Carthaginense. Referuntur verba illius epistolæ, & explentur. Gelasius Papa docet in causis fidei summam totius iudicij debere apostolicæ sedi. Iustinianus Imp. relationem ad Ioannem secundum Papam misit in causa fidei.

I. **N**ONDUM etiam recepti erant canones Sardicenses etate Innocen-

tij primi, id est, ad annum quadringentesimum. Ius enim quod ille vindicat sedi suæ, prorsus petit à canonibus synodi Nicææ: quorum sensum, quoad iura Romani Pontificis in Occidente, primus ille aperuit in epistola ad Victricium Episcopum Rothomagensis. Quoniam verò hic locus nondum satis explicatus est, ut ego quidem arbitror, ei explicando nostra quoque cura non deerit; præsertim cum res ista pertineat etiam ad materiam quam tracto, ad depositionem videlicet Episcoporum.

II. Canon sextus Nicæus privilegia sua, in quorum possessione tunc erat Ecclesia Romana, ei conservavit, æquè ac Ecclesie Alexandriæ & Antiochiæ, aliisque quarum magna dignitas erat. Verum non explicat quænam fuerint illa privilegia, aut ad quas provincias porrigerentur; quin imò cuncta consuetudini adscribit, quæ facile deprehendi non potest in illa antiquitate, eò quòd novi canones prorsus mutaverint antiquam formam. Vnde fit ut hodie multum laboremus in detegendis iuribus illis. Attamen affirmare licet duas Dioceses Italicas sedis apostolicæ constitutis omnino paruisse per illas tempestates; quòd synodum ejus patriarchalem constituerent, ut alibi ostendi. At cetera Occidentis provinciæ tenebantur mittere ad eam relationes, tanquam ad sedem in qua residebat principatus sedis apostolicæ, & unde fides manerent in provinciis. Roma ergo erat velut matrix fidei. Ecclesiæ verò ceterarum Occidentis provinciarum erant velut colonie quædam ab ea urbe pendentes. in quo similes erant Ecclesiis Italicas. Hic est sensus epistolæ Innocentij primi ad Decentium Episcopum Eugubinum: *Præsertim cum sit manifestum, inquit, in omnem Italiam, Gallias, Hispanias, Africam, atque Siciliam, insulasque interjacentes, nullum instituisse Ecclesias, nisi eos quos venerabilis Apostolus Petrus aut ejus successores constituerunt Sacerdotes.* Infra: *Oportet eos hoc sequi quod Ecclesia Romana custodit, à qua eos principium accepisse non dubium est; ne dum peregrinis assertionibus student, caput institutionum videantur omittere.*

III. Subjectio illa provinciarum Occidentis quæ ad synodum patriarchalem Romanam non pertinebant, non versabatur tantum in reverentia quadam & obsequio erga sedem apostolicam, sed in eo præcipuè quòd illæ tenerentur referre ad Pontifices Romanos de quæstionibus difficilioribus & ambiguis quæ incidebant. In quo Summus Pontifex utebatur iure quodam imperiali, quod probat supremam ejus auctoritatem. Frustra enim sunt qui eam